

~~39963~~

6728

ДМИТРО БІЛОУС

Декому на згадку

2/3-1952

ДЕРЖЛІТВИДАВ УКРАЇНИ

261

ДМИТРО БІЛОУС

ДЕКОМУ НА ЗГАДКУ

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ
КИЇВ — 1953

Державна публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
№ 1582361

ВНООФ
Звірено 20 07 р.

ДРУЖБА ПО-АМЕРИКАНСЬКИ

Будь проклята,
Собача службо-дружбо!
За «планом Маршалла» тягар кладуть —
Неси!
Якщо в «план Маршалла» ви встряли,
Ну ж бо —
Підтягуйте тугіше пояси!

О, янкi!
Це — чи не нові «арійці»,
Що звикли всюди сунути
Носи?!
Ви в «плані Маршалла» тепер,
Англійці,
Підтягуйте тугіше пояси!

Вже італіянці
В риб'ячому танці.
Отож пощади
Навіть не проси.
«План Маршалла» тяжкий!
Що ж, італіянці,
Підтягуйте тугіше пояси!

Розбій, грабіж —
Оце так дружби узвi!

Тут янки накидаються,
Як пси.
І все за «планом Маршалла», —
Французи,
Підтягуйте тугіше пояси!

«План Маршалла»
Взнаки народам дався!
Усюди чути
Гніву голоси:
— За те, що Уолл-стріт
Розперезався,
Підтягують народам пояси?;
О, ні!
Настануть інші ще часи!

ЖЕРСТЯНІ НАШИЙНИКИ

У США внесено пропозицію про запровадження нашійників для дітей, щоб легше було розпізнавати загиблих від атомної бомби.

(З газет).

Носій фашистських він ідей,
Чи голомозий «мрійник»,
Але придумав для дітей
Він жерстяний нашійник.

На ньому ставиться ім'я,
Клас, школа і адреса,
Можливо, це — не знаю я —
За рішенням конгреса.

Мовляв, як бомби з літаків
Посиплються на Штати,
То буде легше для батьків
Тіла дітей шукати.

Ми бачимо, що «мрійник» цей
У паліїв — до послуг.
Хотів перелякати дітей,
Щоб залякати дорослих.

НОВІ МАЛЬБРУКИ

Дядя Сам і з ним Джон Буль
За фашистській сіли руль.
А на танках
І на суднах
Ті фашистські генерали,
Що учора
З лав підсудних
В Лондон їх, в Нью-Йорк забрали.
(А були в них довгі ноги,
Як від нас вони тікали!)
Всі фашисти —
Реваншисти,
Мріють в снах
І наяву
На радянську йти Москву
У похід —
(Нові мальбруки) —
Тільки в них —
Короткі руки!

НЕ ТЕПЕР, ТАК У ЧЕТВЕР

Аденауер — канцлер з Бонна —
Неабияка персона,
Аденауер — боннський пуп!
В нього шефи — Морган, Крупп...

На одних підметках вміє
Хоч семи панам служить
І в маріонетках мріє
Слави Гітлера зажить.

То ж і робить уряд боннський,
Що диктує вашінгтонський.
Для народу ж бундестаг
Має силу різних «благ»:

Тут у канцлера відмінна
Є система потогінна;
Вміє, що там говорить,
Піт на зиск перетворить.

Ще в прем'єр-міністра з Бонна
Є система «оборонна»:
Щоб народ втягти в війну,
Тягне жили так, що ну!

Взявся він в маріонетках
Уолл-стрітові служить,

На лакейських тих підметках
Слави Гітлера зажить.

Що ж, воно іде до того:
Там, де й Гітлер після всього
Буде боннський цей прем'єр —
Не тепер, так у четвер!

ФАШИСТСЬКИЙ ЗМІЙ

На судовому процесі
Райка один з підсудних
заявив, що йому «часто
було важко визначити,
де кінчається американ-
ська розвідка і де почи-
нається розвідка Юго-
славії».

(З газет)

З уоллстрітської арени
Шпигуна пустили в світ.
Діє він, фашист шалений,
Як диктує Уолл-стріт.

Меж у підлості немає,
Він звивається, як гад.
Башінгтон його наймає,
Справу має з ним Белград.

Так що цей шпигун заправський
Розрізнити вже не міг,
Чи то шпиг він югославський,
Чи Америки він шпиг.

Спробуй визначить у змія
(А ще злішим є фашист!),
Де кінчилась в нього шия,
Де почався в нього хвіст!

ПІД ДУДКУ УОЛЛ-СТРІТУ..

Яничару-сателіту
Вашінгтонська дудка гра.
І під дудку Уолл-стріту
П'яно скаче Анкара...

Янкi тут гарматне м'ясо
Все хапає на аркан.
Сателіт на долар ласо
Позира за океан.

Вдячні янкi-товстосуми
Сателіту шлють товар:
Хай жує побільше гуми,
Курить імпортих сигар.

Хай читає у газеті:
Що на тюрми попит зріс,
Що на них уже й мечеті
Перетворює меджліс...

Турок весь ізсохсь на щоглу,
До хребта прилип живіт.
А Ялчин і Ардичоглу
Прославляють Уолл-стріт...

У военній лихоманці
Вашінгтонська дудка гра.

В запопадливому танці
П'яно скаче Анкара...

«Анкара — Белград — Афіни»...—
Тешуть навіть вісь нову
Та скажено з приском піни
Точать зуби на Москву...

Але стовпище це п'яне,
Ця зачумлена орда,
Хай в історію загляне,
Чим це пахне, пригада!

ПАРАЛЕЛЬ НЕПОВНА

Ще іздавна дяді Саму
(І немає в тім чудес!)
Служить папа Пій так само,
Як хазяїнові пес.
А спустити пса із цепу —
Люди матимуть халену!
Злий, як пес, і папа Пій,
Ватиканський заводій.
Треба десь накласти лапу —
Уолл-стріт пускає папу...
Папа й пес – рівняти їх,
Як ми бачимо, не гріх
Але дещо, безумовно,
Й відрізняє їх ґрунтовно:
Пес не гавкає облесно
І хвостом виляє чесно.
Папа ж Пій виля хвостом,
Прикриваючись... хрестом!

УКРАЇНА МАЄ СЛОВО

Коли десь в Нью-Йорку слово
Надається Україні,
Уолл-стріт тоді готовий
Знищить нас в оскаженінні.

Може слово ж прозвучати
По усіх частинах світу,
Наглі брехні розвінчати
Паліїв із Уолл-стріту.

Визнать Радою Безпеки?
Україну?— забагато!
Зразу ж негрові і греку
Стане волі вимагати!

Що для нас пани б хотіли?
Щоб волам хвости крутили!
За рабів вони б нас мали
Та про нас таке б писали:

Що, мовляв, сучасний Київ
Схожим быть на хутір мріяв,
Скрізь, мовляв, там на бульварах —
Запорожці в шароварах.

А поглянеш на Хрещатик —
В плахтах повно там дівчаток

І селян із очкурами
Біля Золотої Брами...

Так і пишуть буква в букву —
Про якусь розлогу клюкву!

...Україна має слово:
— Не такі ми є, панове!..

Мужній голос долинає
За моря, за океани,
Людам очі одкриває
І виводить із омани.

— Між братерських ми народів
Ростемо усім на подив.

Хто ж з вас бачив сталевара
В допотопних шароварах?

Хто не чув за океаном
Чим відзначився Стаханов?
Чесний світ хіба не знає
Слави нашого Мазая?

Слава множиться і далі
В трударів «Запоріжсталі»!

У сім'ї у вольній, новій
Отакі в нас запорожці!
І за це ви нас, панове,
Утопить готові в ложці.

Та, як кажуть наші люди:
— Не від вас сіє залежить.
Як ми хочем — так і буде,
Бо майбутнє нам належить!

НАШ ГНІВ

Твоїм він сином, Україно,
Не є й не був ніколи ним.
Баришник він, що неодмінно
Гендлює іменем твоїм.

Яка ганебна ця облуда:
Весь вік про тебе він волав
І тридцять срібників, іуда,
За тебе до кишені клав...

Горлав про «неньку самостійну»
І тут же розпинав її;
Платню він мав за це постійно,
Хоч і мінялись хазяї.

Гнилоковбасний «українцю»,
В продажності увесь твій хист.
Твоє все кредо — штик чужинця,
Запеклий націоналіст!

Що ж, до смаку тобі цей побит...
І ти старанно плазував:
За марку Гітлерові чобіт,
За долар Трумену лизав.

А хто за це справляв молебні,
Щоб більше срібників нажить?

Хто справи чорні та ганебні
Сам з піднятим хрестом вершить?

Годованець із Ватікану,
Отой святенний боголюб,
Що має з людських жил сутану, --
Доларолюб і душолюб...

Диявол жовтий — символ віри
Жовтоблакитної сльоти.
Під знаком долара й сокири
Шинкують кровію кати.

Та били ми і далі будем
Карать запродавців-заброд.
Ми гнівно кидаєм іудам:
Вас ненавидить наш народ!

Ми гордимось радянським родом,
Бо щастя ми своє знайшли,
Бо за російським ми народом
У Жовтні першими пішли.

Радянська Україна вільна
В сім'ї братерській розцвіла.
А ворогів жде тлінь могильна
За всі мерзенні їх діла!

МАШКАРУ ЗІРВАНО!

Идучи на все в зухвалості,
Щоб стати повелителем,
Цей сноб зробивсь не критиком,
А ментором, хулителем.

Народу зріст радянського
Його бісить, озлоблює,
По кращих він письменниках
Нещадно б'є голоблею.

З театром розправляється —
З виставою і п'єсою.
Над ким посмів глумитися —
Франком, Шевченком, Лесею?

Таж він з душею чорною —
І дивуватись нічому!
Чи є що до душі йому,
Бродязі войовничому?

А до душі — безбатченки,
Естети та догматики,
Про них пішла патетика,
Течуть потоки патоки.

Брудна дволикість Януса
Космополіта радує,
В «психологічні простори»
Поринув він тирадою.

На нас вже зводить наклепи,
Про нас пускає версії
І так космополітствує
І чинить нам диверсії.

Всього він іноземного
Сьогодні є поклонником,
Щоб завтра неогітлерам
Служить п'ятиколонником.

Чому ж стоїть він з каменем?
Чому він бризка слиною?
У нього, виявляється,
Америка за спиною.

Але ми наскрізь бачимо
Його отруйну начинку.
Ні, ні! Не вийде все-таки,
Безпачпортний безбатченку!

ЩОБ НЕ ЗАРИВАЛИСЬ!

Уолл-стріт галасував —
Скільки знов апломба:
В них і атомна, мовляв,
І воднева бомба!

Мов зі ступою глупак,
З ними все носились.
Але з бомбами, однак,
В дурні ж і пошились.

Бо прийшла у добрий час
Звістка в дні серпневі:
Є і атомні у нас,
Але є й водневі!..

Тільки ми не до війни
З ними готувались.
Просто хочем, щоб пани
Часом не зарвались.

Лине звістка тут і там...
Ой приємна ж звістка!
Нам, звичайно... А панам —
Як у горло кістка!..

НЕ ВДАЮЧИСЬ У ПОДРОБИЦІ...

Є в Америці охочі
До страхань, погроз:
Ми їм дуже мулим очі,
Іх напав психоз,
Іхні дії без надії,—
Як це все знести?..

«Курс жорсткий» щодо Росії
Треба провести.—
Вмить почувлось поміж знаті.—
«Взяти у тиски!»
Ї відгукнулось у сенаті:
«Рвати на куски!»

Так неначе пси завили,
Галасує знать:
«До Росії мову сили
Слід застосувать,
Досить панькатися далі,—
Одягти ярмо!..»

Та не вдаючись в деталі,
Ми відповімо
Носіям цієї ідеї,
Що киплять від зла:
«Стій-но, кумо, не з тієї
Танцювать пішла!..»

158 2361

З М І С Т

	Стор.
Декому на згадку	3
Дружба по-американськи	5
Жерстяні нашійники	7
Нові мальбуки	9
Не тепер, так у четвер	10
Фашистський змії	12
Під дудку Уолл-стріту...	13
Паралель неповна	15
Україна має слово	16
Наш гнів	18
Машкару зірвано!	20
Щоб не заривались!	22
Не вдаючись у подробиці...	23

Редактор **Ю. Петренко**

Художник **Агніт**

Художній редактор **А. Дев'янін**

Технічний редактор **О. Яхніс**

Коректор **А. Кіресва**

Д. Белоус.
КОЕ-КОМУ НА ПАМ'ЯТЬ.
(На українском языке)

БФ 04512. Здано на виробництво 17/VIII—1953 р. Підписано до друку 26/IX—1953 р. Формат паперу 84x108/32. Папер. арк. 0,375
Друк. арк. 1,23. Обліково-видавн. арк. 0,642 Ціна 15 коп.
Зам. 3649. Тираж 60.000.

Одеса, обласна друкарня, вул. Пушкінська, 32.

90
424
15 коп.

с

3649

30490554

РЛ
№ 4573

289

1

Кол. с. р.

105-09-80
10-501